

λαιοντολογία. Καί εἰς τὴν ἔντομολογίαν ἐποιήσατο ἀνακαλύψεις, ἔντομα δὲ τινὰ φέρουσι τὸ ὄνομά του. Ἐκέκτητο πλουσιωτάτην καὶ πολύτιμον βοτανολογικὴν συλλογὴν, ἣν κατήρτισε συλλέγων διάφορα φυτὰ ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολὴν ἐχθροῶν του. Ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ ἤσκει τοιαύτην αὐθεντίαν, ὥστε αἱ «Διαγνώσεις τῶν ἀνατολικῶν φυτῶν καὶ ἡ ἀνατολικὴ γλωσσὴ» τοῦ Ἐδμόνδου Μποασιὲ εἶδον τὸ φῶς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν σοφὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Χελδράτ. Τῷ 1862 ἐξέδωκε τὰ «Ὠφέλιμα φυτὰ τῆς Ἑλλάδος,» ἐφεξῆς δὲ καὶ ἄλλας πολυπληθεῖς πραγματείας καὶ μονογραφίας περισπουδάστους, ὡς λ. γ. : «Περὶ τῶν κοινῶν ὀνομασιῶν τῶν φυτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀρχαίας» — Περιγραφὰς φυσικὰς τῆς νήσου Κρήτης» — «Σπουδὰς περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ φυτῶν» — «Τὰ φυτὰ τοῦ ἄττικου πεδίου» — «Περὶ τῆς γλωσσίδος τῆς Κεφαλληνίας καὶ Αἰγίνης» καὶ ἄλλας. Ἐν τῷ ἐσχάτως ἐκδοθέντι «Ἐγκυκλοπαιδικῷ Λεξικῷ» ἐξεπόνησε καὶ συνέταξεν ὁλόκληρον τὸ βοτανικὸν καὶ φαρμακευτικὸν μέρος.

Τοιοῦτος ἐν διαγράμματι ὁ σοφὸς ἐπιστήμων. Ὡς κοινωνικὸς ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἀγαπητότατος, ἀπολαύων ἀμερίστου σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως, διὰ τὴν μοναδικὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων, τὴν προσήθειαν τοῦ ἤθους, τὸν εὐθὺν χαρακτῆρα, τὴν ἀφιλοκέρδειαν, μεθ' ἧς προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του, παντοῦ ὅπου ἐκαλεῖτο, πρόθυμος εἰς πᾶσαν εὐγενῆ ἰδέαν, εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν πράξιν. Συνδεθεὶς διὰ γάμου μετὰ τῆς γνωστῆς οἰκογενεῖας Καντακουζηνοῦ ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα ὡς ἰδίαν πατρίδα καὶ ἀφιέρωσε ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ οἰκοδόμοισα, προσφέρουσα τὸ τσάϊ εἰς τοὺς κεκλημένους, ἀπατείνεται πρὸς ἓνα, τὸν ὁποῖον γνωρίζει ὡς ὀλίγον πνευματόπτην, διὰ τὰ τὸν πειράξῃ!

— Σεῖς βέβηλα, κύριε, προτιμᾶτε τὸ γάλα· πέρνετε πάντοτε τὸ τσάϊ δίχως κονιάκ . . .

— Χμ! . . . δηλαδή . . . ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι πέρνω πάντοτε τὸ κονιάκ . . . χωρὶς τσάϊ!